

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 17 października 2023 r.
(OR. en)

14286/23

CLIMA 484
ENV 1140
ONU 81

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	13840/23
Dotyczy:	Zgłoszenie do UNFCCC w imieniu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich aktualizacji ustalonego na poziomie krajowym wkładu (NDC) Unii Europejskiej i jej państw członkowskich – Zatwierdzenie

---

Delegacje otrzymują w załączeniu zgłoszenie na powyższy temat, zatwierdzone przez Radę na jej 3973. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 16 października 2023 r.

**ZGŁOSZENIE SPORZĄDZONE PRZEZ HISZPANIĘ I KOMISJĘ EUROPEJSKĄ
W IMIENIU UNII EUROPEJSKIEJ I JEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH**

Madryt, 16 października 2023 r.

Dotyczy: Aktualizacja ustalonego na poziomie krajowym wkładu Unii Europejskiej i jej państw członkowskich

Niniejsze zgłoszenie obejmuje trzy części: 1) zarys ogólny, 2) unijny zaktualizowany, ustalony na poziomie krajowym wkład (NDC) oraz 3) informacje niezbędne dla jasności, przejrzystości i zrozumiałości (ICTU) tego wkładu.

I. ZARYS OGÓLNY

Podsumowanie zmian dotyczących procedur

1. W dniu **6 marca 2015 r.** Unia Europejska i jej państwa członkowskie zgłosiły swój zaplanowany, ustalony na poziomie krajowym wkład (INDC) wraz z załącznikiem zawierającym wymierne i jakościowe informacje na temat INDC, zgodnie z decyzjami podjętymi na 20. sesji Konferencji Stron (COP) w Limie.
2. Gdy w **październiku 2016 r.** UE ratyfikowała porozumienie paryskie, INDC UE stał się jej wkładem ustalonym na poziomie krajowym (NDC), przy czym zakładany cel to **ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce o co najmniej 40 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 1990 r.**

3. W **grudniu 2019 r.** Rada Europejska (szefowie państw lub rządów państw członkowskich UE, przewodniczący Rady Europejskiej i przewodnicząca Komisji Europejskiej) poparła cel, jakim jest osiągnięcie **neutralności klimatycznej UE do 2050 r.**, zgodnie z porozumieniem paryskim. W dniu **5 marca 2020 r.** Rada Unii Europejskiej przyjęła długoterminową strategię rozwoju niskoemisyjnego UE i jej państw członkowskich odzwierciedlającą ten **cel neutralności klimatycznej** i przedłożyła ją Sekretariatowi UNFCCC.
4. W dniu **11 grudnia 2020 r.** Rada Europejska zatwierdziła nowy i ambitniejszy unijny cel klimatyczny na 2030 r. mający zastosowanie do UE i jej 27 państw członkowskich zakładający „**ograniczenie w UE emisji netto gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z roku 1990**” i w dniu **18 grudnia 2020 r.** przedłożyła go Sekretariatowi UNFCCC jako **zaktualizowany i zwiększony ustalony na poziomie krajowym wkład¹.**
5. W dniu **30 czerwca 2021 r.** UE opublikowała rozporządzenie określające wiążący cel, jakim jest neutralność klimatyczna w Unii Europejskiej najpóźniej do 2050 r., z myślą o osiągnięciu ujemnych emisji w późniejszym okresie, oraz ustanawiające ramy prawne służące osiągnięciu neutralności klimatycznej, znane jako **Europejskie prawo o klimacie².** Europejskie prawo o klimacie potwierdziło ograniczenie emisji gazów cieplarnianych netto w UE o co najmniej 55 % do 2030 r. w porównaniu z 1990 r., wyznaczając je jako prawnie wiążący cel.
6. W dniu **14 lipca 2021 r.** Komisja Europejska przyjęła pakiet wniosków „**Gotowi na 55**” służący zmianie i aktualizacji prawodawstwa UE w celu zapewnienia zgodności polityki UE z celami klimatycznymi określonymi w Europejskim prawie o klimacie.

---

¹ https://unfccc.int/sites/default/files/NDC/2022-06/EU_NDC_Submission_December%202020.pdf

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie).

7. W 2023 r. Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski formalnie przyjęły wszystkie zasadnicze elementy **ram ustawodawczych** niezbędne do wdrożenia pakietu „Gotowi na 55”, a uzgodnione przepisy³ zostały opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
8. Szczegółowe informacje na temat polityk mających znaczenie dla realizacji ustalonego na poziomie krajowym wkładu zostały poddane przeglądowi w świetle przyjęcia **ram prawnych pakietu „Gotowi na 55”**, a odpowiednie aktualizacje przedstawiono w niniejszej części oraz w części 3 niniejszego zgłoszenia (ICTU).
9. Zgodnie z szacunkami Komisji, w pełni wdrożone ramy prawne pakietu „Gotowi na 55” mogą umożliwić UE i jej państwom członkowskim przekroczenie celu ograniczenia emisji netto gazów cieplarnianych do roku 2030 o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.
10. Przedkładając to zgłoszenie, UE aktualizuje informacje na temat swojego ustalonego na poziomie krajowym wkładu przed COP28 i zwraca się do Sekretariatu UNFCCC, aby istotne informacje techniczne zawarte w tym zgłoszeniu zostały rozważone w sprawozdaniu podsumowującym Sekretariatu dotyczącym ustalonych na poziomie krajowym wkładów.

---

³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca decyzję (UE) 2015/1814 w sprawie ustanowienia i funkcjonowania rezerwy stabilności rynkowej dla unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (dyrektywa ETS); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) 2023/958 zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w odniesieniu do wkładu lotnictwa w unijny cel zmniejszenia emisji w całej gospodarce i odpowiedniego wdrożenia globalnego środka rynkowego (ETS lotnictwo); rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/857 zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/842 w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1999 (rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego); rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/839 zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/841 w odniesieniu do zakresu stosowania, uproszczenia przepisów dotyczących sprawozdawczości i zgodności oraz określenia celów państw członkowskich na 2030 r., a także rozporządzenia (UE) 2018/1999 w odniesieniu do poprawy monitorowania, sprawozdawczości, śledzenia postępów i przeglądu (rozporządzenie LULUCF).

Główne polityki UE przyjęte z myślą o nowym celu klimatycznym uzgodnionym w grudniu 2020 r. podsumowano w poniższych punktach oraz w części 3 niniejszego dokumentu (ICTU).

11. Cele w zakresie redukcji emisji zgodnie z prawodawstwem UE są objęte **unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS), rozporządzeniem o wspólnym wysiłku redukcyjnym (ESR)** oraz rozporządzeniem w sprawie emisji i pochłaniania w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów (LULUCF). Dodatkowe przepisy i polityki dotyczące norm emisji CO₂ dla nowych samochodów osobowych i dla nowych lekkich pojazdów użytkowych, energii ze źródeł odnawialnych i efektywności energetycznej, stanowiące część ram pakietu „Gotowi na 55”, również przyczyniają się do osiągnięcia celów klimatycznych UE na 2030 r.
12. **EU ETS**, który funkcjonuje od 2005 r., nakłada opłaty za emisję dwutlenku węgla, ustalając pułap maksymalnej liczby uprawnień do emisji dla objętych nim sektorów. UE dokonała przeglądu i zmiany swoich przepisów, ustanawiając **nowy cel redukcji emisji z istniejących sektorów objętych EU ETS i z transportu morskiego o 62 % do 2030 r. w porównaniu z poziomami z 2005 r.**
13. Rozszerzenie **EU ETS na emisje z transportu morskiego** obejmie emisje CO₂, metanu i podtlenku azotu ze statków o pojemności brutto powyżej 5000 i będzie miało zastosowanie do **50 % emisji pochodzących z rejsów rozpoczynających się lub kończących poza UE** i wszystkich emisji pochodzących z rejsów w obrębie UE oraz emisji ze statków w portach UE.
14. W odniesieniu do **lotnictwa komercyjnego** EU ETS będzie nadal stosować skuteczne opłaty za emisję gazów cieplarnianych w odniesieniu do lotów wewnątrz europejskich i lotów do Zjednoczonego Królestwa i Szwajcarii. Ponadto wprowadzono przepisy mające na celu stosowanie mechanizmu kompensacji i redukcji CO₂ dla lotnictwa międzynarodowego (CORSIA) Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego, w stosownych przypadkach, do operatorów statków powietrznych mających siedzibę w UE w odniesieniu do lotów do i z innych państw trzecich uczestniczących w CORSIA oraz stosowanie od początku 2027 r. opłat za emisję gazów cieplarnianych w odniesieniu do emisji pochodzących z lotów z udziałem państw trzecich, które nie stosują CORSIA.

15. W ramach przeglądu dyrektywy w sprawie EU ETS stosuje się również odrębne **ramy ustalania opłat za emisję dwutlenku węgla w odniesieniu do zużycia paliwa w transporcie drogowym i budynkach oraz w dodatkowych sektorach (ETS2)**, a jej celem jest ustalanie cen emisji od 2027 r.⁴ bez przydziału bezpłatnych uprawnień oraz przyczynienie się do **redukcji emisji o 42 % do 2030 r. w porównaniu z 2005 r.** w sektorach objętych systemem.
16. W ramach zmienionego **rozporządzenia w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego** prawodawstwo UE określa zwiększone indywidualne wiążące cele dla państw członkowskich w zakresie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych istniejącym EU ETS, mianowicie transportu (z wyjątkiem lotnictwa), budynków, rolnictwa, odpadów i małych gałęzi przemysłu w UE, przy czym unijny **cel redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. wynosi 40 % w porównaniu z 2005 r.**
17. W sektorze LULUCF UE przyjęła unijny **cel pochłaniania gazów cieplarnianych netto wynoszący 310 mln ton ekwiwalentu CO₂** jako sumę zgłoszonych emisji i pochłaniania netto gazów cieplarnianych w tym sektorze w 2030 r. Ponadto nowe przepisy obejmują obecnie wszystkie emisje i pochłanianie zgłaszane w odniesieniu do wszystkich zarządzanych gruntów w Unii.
18. W odniesieniu do **nowych samochodów osobowych i dostawczych** UE przyjęła przepisy mające na celu zmniejszenie **emisji CO₂ o 55 % dla nowych samochodów osobowych i 50 % dla nowych samochodów dostawczych w okresie od 2030 r. do 2034 r. oraz 100 % redukcji emisji CO₂ od 2035 r. w przypadku nowych samochodów osobowych i dostawczych.**
19. Uzgodniono ambitne **cele w zakresie poprawy efektywności energetycznej i zwiększenia udziału odnawialnych źródeł energii** w koszyku energetycznym UE. Zgodnie z planowanym przez Komisję Europejską uniezależnieniem Europy od rosyjskich paliw kopalnych na długo przed 2030 r. (RePowerEU) UE zgodziła się zwiększyć ambicje w zakresie oszczędności energii poprzez zwiększenie celu polegającego na **redukcji zużycia energii końcowej na szczeblu UE o 11,7 % w 2030 r.** oraz ustalenie nowego celu dotyczącego **zwiększenia zużycia energii końcowej ze źródeł odnawialnych o co najmniej 42,5 % do 2030 r.**, przy czym dodatkowe orientacyjne zwiększenie o 2,5 % pozwoliłoby osiągnąć poziom 45 %.

---

⁴ W przypadku wyjątkowo wysokich cen gazu i ropy naftowej w miesiącach poprzedzających przewidywane rozpoczęcie stosowania ETS2 system ten zacznie funkcjonować od 2028 r. Ambitne cele w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych pozostają jednak niezmiennione.

Dodatkowe elementy związane z ogólnymi wysiłkami UE na rzecz działań w dziedzinie klimatu

20. **Zrównoważone paliwa transportowe** mogą odegrać kluczową rolę w ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych. Odpowiednio w marcu i kwietniu 2023 r. Rada Unii Europejskiej i Parlament Europejski osiągnęły **porozumienie w sprawie wniosków FuelEU Maritime i RefuelEU Aviation**, aby zwiększyć wykorzystanie zrównoważonych paliw przez samoloty i statki oraz zmniejszyć ich ślad środowiskowy.
21. Parlament Europejski i Rada Unii Europejskiej przyjęły rozporządzenie w sprawie rozwoju **infrastruktury paliw alternatywnych**, aby zapewnić społeczeństwu dostęp do wystarczającej sieci infrastruktury ładowania lub tankowania pojazdów drogowych lub statków napędzanych paliwami alternatywnymi; rozporządzenie to wkrótce wejdzie w życie. Proponowane rozporządzenie odegra ważną rolę, by przyspieszyć wdrażanie tej infrastruktury i w ten sposób nie utrudniać wprowadzania pojazdów i statków zero- lub niskoemisyjnych, zainicjować pozytywny trend i tym samym pozwolić sektorowi transportu znacznie zmniejszyć ślad węglowy.
22. W kontekście Europejskiego Zielonego Ładu przywódcy UE potwierdzili w lipcu 2020 r., że ogólny cel klimatyczny wynoszący **30 % będzie miał zastosowanie do całkowitej kwoty wydatków z budżetu UE i dodatkowych instrumentów odbudowy**, aby osiągnąć cel neutralności klimatycznej UE do 2050 r. i przyczynić się do osiągnięcia nowego unijnego celu klimatycznego na 2030 r. Potwierdzili też, że jako ogólna zasada wszystkie wydatki UE powinny być spójne z celami porozumienia paryskiego. Za pomocą tego i innych środków, takich jak EU ETS, oraz dodatkowych polityk rynku finansowego, np. unijnych ram zrównoważonego finansowania, UE wspiera wdrażanie art. 2 ust. 1 lit. c) w celu zapewnienia spójności przepływów finansowych ze ścieżką rozwoju o niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych, która będzie odporna na zmianę klimatu.

23. Aby w sprawiedliwy sposób przyczynić się do przejścia na gospodarkę neutralną dla klimatu, nie pozostawiając nikogo w tyle, UE ustanowiła **Spółeczny Fundusz Klimatyczny w celu wspierania znajdujących się w trudnej sytuacji gospodarstw domowych**, mikroprzedsiębiorstw i użytkowników transportu w radzeniu sobie z wpływem nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji na ceny w odniesieniu do budynków i transportu drogowego oraz paliw dla dodatkowych sektorów. Zasadniczo należy udostępnić maksymalną kwotę 65 mld EUR na lata 2026–2032 zgodnie z artykułami określonymi w odnośnym rozporządzeniu⁵.
24. W ramach przeglądu EU ETS wzmocniono również **finansowany przez ten system fundusz modernizacyjny, aby od 2024 r. mógł on pomóc sprostać znacznym potrzebom inwestycyjnym 13 państw członkowskich o niższych dochodach**. Chodzi m.in. o wsparcie na rzecz służących modernizacji systemów energetycznych i poprawie efektywności energetycznej inwestycji w magazynowanie energii, wytwarzanie i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii oraz modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów, sieci i systemów ciepłowniczych, promując **sprawiedliwą transformację** w regionach zależnych od węgla. Fundusz modernizacyjny jest finansowany z dochodów ze sprzedaży na aukcji 2 % wszystkich uprawnień na lata 2021–2030 w ramach EU ETS oraz dodatkowych uprawnień przekazanych przez państwa członkowskie będące beneficjentami – 5 z nich zdecydowało się to uczynić. Dodatkowo 2,5 % całkowitej liczby uprawnień w latach 2024–2030 również zostanie sprzedane na aukcji na potrzeby funduszu modernizacyjnego.
25. Ponadto **fundusz innowacyjny w ramach EU ETS** jest jednym z największych na świecie programów finansowania projektów prezentujących innowacyjne technologie niskoemisyjne. Fundusz innowacyjny, finansowany w 100 % z EU ETS, zapewni wsparcie w wysokości około 38 mld EUR w latach 2020–2030 (obliczone na 75 EUR/tCO₂), w zależności od ceny emisji dwutlenku węgla, na komercyjną prezentację innowacyjnych technologii niskoemisyjnych w celu wprowadzenia na rynek rozwiązań przemysłowych służących dekarbonizacji Europy i wsparcia jej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej.

---

⁵ ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/955 z dnia 10 maja 2023 r. ustanawiające Spółeczny Fundusz Klimatyczny i zmieniające rozporządzenie (UE) 2021/1060.

26. **Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM)** wprowadzi opłatę za przywóz wybranych produktów w zależności od zawartości dwutlenku węgla. Głównym celem CBAM jest zapobieganie ucieczce emisji i wzrostowi emisji w państwach trzecich poprzez zapewnienie, aby przywóz niektórych produktów wiązał się z taką samą opłatą za emisję gazów cieplarnianych, jaką ponoszą producenci w UE. Będzie ona stosowana w sposób niedyskryminacyjny, zgodny z zasadami handlu międzynarodowego, a jej stosowanie będzie stanowić podstawę ściślejszej współpracy międzynarodowej.
27. UE jest zdecydowana propagować oparte na prawach człowieka i uwzględniające aspekt płci podejście do działań w dziedzinie klimatu, promować społeczną sprawiedliwość, uczciwość i inkluzywność w ramach globalnej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, pełne, równe i rzeczywiste uczestnictwo kobiet w podejmowaniu decyzji dotyczących klimatu i zaangażowanie ich w takie decyzje, a także w pełni wywiązywać się z naszych zobowiązań na rzecz praw człowieka przy podejmowaniu działań w celu przeciwdziałania zmianie klimatu.

II. AKTUALIZACJA USTALONEGO NA POZIOMIE KRAJOWYM WKŁADU UE I JEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH (NDC)

28. UE i jej państwa członkowskie, działając wspólnie, są zobowiązane do osiągnięcia prawnie wiążącego celu zakładającego ograniczenie w UE⁶ **emisji netto gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.**
29. Niniejszy dokument zastępuje⁷ zgłoszenie przekazane przez UE i jej państwa członkowskie w dniu 17 grudnia 2020 r. zawarte w rejestrze NDC UNFCCC i od dnia otrzymania niniejszego zgłoszenia przez Sekretariat będzie uznawany za obowiązujący ustalony na poziomie krajowym wkład utrzymany przez UE i jej państwa członkowskie na mocy art. 4 porozumienia paryskiego.

---

⁶ Zwrot „w UE” oznacza tu bez korzystania z międzynarodowych jednostek emisji.

⁷ Zgodnie z pkt 29 zgłoszenia UE i jej państw członkowskich z dnia 17 grudnia.

III. INFORMACJE NIEZBĘDNE DLA JASNOŚCI, PRZEJRZYSTOŚCI I ZROZUMIENIA (ICTU) USTALONEGO NA POZIOMIE KRAJOWYM WKŁADU UE

30. W 2018 r. w Katowicach, podczas pierwszej sesji COP służącej jako spotkanie Stron porozumienia paryskiego (CMA1), Strony uzgodniły wytyczne dotyczące informacji niezbędnych do zapewnienia jasności, przejrzystości i zrozumienia (ICTU) mających zastosowanie do ich ustalonych na poziomie krajowym wkładów.
  31. W niniejszej części przedstawiono aktualne ICTU z dniem złożenia niniejszego zgłoszenia.
-

INFORMACJE UŁATWIAJĄCE JASNOŚĆ, PRZEJRZYSTOŚĆ I ZROZUMIENIE ZAKTUALIZOWANEGO, USTALONEGO NA POZIOMIE KRAJOWYM WKŁADU UNII EUROPEJSKIEJ I JEJ PAŃSTW CZŁONKOWSKICH W RAMACH CZASOWYCH 2021–2030

Informacje niezbędne dla jasności, przejrzystości i zrozumienia ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE

Punkt Wytyczne CMAI

Informacje niezbędne dla jasności, przejrzystości i zrozumiałości mające zastosowanie do ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE

1 Wymierne informacje dotyczące punktu odniesienia (w tym, w stosownych przypadkach, rok bazowy):

a)	Rok (lata) referencyjny(-e), rok (lata) bazowy(-e), okres(-y) referencyjny(-e) lub inny(-e) punkt(-y) początkowy(-e);	1990
b)	Wymierne informacje na temat wskaźników referencyjnych, ich wartości w roku (latach) referencyjnym(-ych), roku (latach) bazowym (-ych), okresie(-ach) referencyjnym(-ych) lub innym(-ych) punkcie(-tach) początkowym(-ych) oraz, w stosownych przypadkach, w roku docelowym;	Kwantyfikacja wskaźnika referencyjnego będzie opierać się na całkowitych krajowych emisjach podanych przez Unię Europejską w sprawozdaniu dotyczącym wykazu krajowego i może być aktualizowana w związku z ulepszeniami metodologicznymi sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych.
c)	Odnosnie do strategii, planów i działań, o których mowa w art. 4 ust. 6 porozumienia paryskiego, lub polityk i środków będących elementami ustalonych na poziomie krajowym wkładów, w przypadku gdy pkt 1 lit. b) powyżej nie ma zastosowania, Strony przekazują inne istotne informacje;	Nie dotyczy
d)	Cel w stosunku do wskaźnika referencyjnego, wyrażony liczbowo, na przykład jako wartość procentowa lub wielkość redukcji;	Obejmujące całą gospodarkę ograniczenie w UE ¹ emisji netto gazów cieplarnianych do 2030 r. o co najmniej 55 % w porównaniu z poziomem z 1990 r.
e)	Informacje na temat źródeł danych wykorzystanych do ilościowego określenia punktu(-ów) referencyjnego(-ych);	Kwantyfikacja wskaźnika referencyjnego będzie opierać się na danych zgłoszonych przez Unię Europejską w sprawozdaniu dotyczącym wykazu krajowego.
f)	Informacje na temat okoliczności, w których Strona może aktualizować wartości wskaźników referencyjnych.	Wartości mogą być aktualizowane w związku z ulepszeniami metodologicznymi sprawozdania dotyczącego wykazu gazów cieplarnianych.

¹ Zwrot „w UE” oznacza tu bez korzystania z międzynarodowych jednostek emisji.

2 Ramy czasowe lub okresy wdrażania:		
a)	Ramy czasowe lub okres wdrażania, w tym daty rozpoczęcia i zakończenia, zgodnie z wszelkimi dalszymi odpowiednimi decyzjami przyjętymi przez Konferencję Stron służącą jako spotkanie Stron porozumienia paryskiego (CMA);	1 stycznia 2021 r. – 31 grudnia 2030 r.
b)	W zależności od tego, czy jest to cel jednoroczny czy wieloletni, stosownie do przypadku.	Cel jednoroczny, 2030 r.
3 Zakres obowiązywania i zasięg:		
a)	Ogólny opis celu;	<p>Celem jest prawnie wiążący cel dla całej gospodarki polegający na redukcji do 2030 r. emisji netto gazów cieplarnianych w UE o co najmniej 55 % w porównaniu z 1990 r. bez udziału międzynarodowych jednostek emisji.</p> <p>Zasięg geograficzny: UE i jej państwa członkowskie (Austria, Belgia, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Cypr, Dania, Estonia, Finlandia, Francja, Grecja, Hiszpania, Irlandia, Litwa, Luksemburg, Niemcy, Łotwa, Malta, Niderlandy, Polska, Portugalia, Rumunia, Słowacja, Słowenia, Szwecja, Włochy i Węgry)²</p> <p>W niniejszej sekcji uwzględniono następujące akty prawne służące osiągnięciu zwiększonego celu: dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/959 zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE ustanawiającą system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 zmienione rozporządzeniem (UE) 2023/857 (rozporządzenie ESR), rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 (rozporządzenie LULUCF) zmienione rozporządzeniem (UE) 2023/839 (rozporządzenie LULUCF). Dodatkowe przepisy i środki łagodzące, na szczeblu UE i w państwach członkowskich, przyczyniają się do redukcji niezbędnych do osiągnięcia tego celu, jak wskazano w tekście częściach opisowych I i II niniejszego zgłoszenia.</p>

² W tym regiony najbardziej oddalone UE (Gwadelupa, Gujana Francuska, Martynika, Majotta, Reunion, Saint-Martin (Francja), Wyspy Kanaryjskie (Hiszpania), Azory i Madera (Portugalia)).

b) Sektory, gazy, kategorie i rezerwuary objęte ustalonym na poziomie krajowym wkładem, w tym, w stosownych przypadkach, spójne z wytycznymi Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC);

Dalsze szczegóły zostaną przedstawione **zgodnie z wytycznymi IPCC w sporządzanych co dwa lata sprawozdaniach Unii Europejskiej na temat przejrzystości Sektory objęte wkładem:**

Energia

Lotnictwo: emisje z lotnictwa cywilnego są uwzględniane wyłącznie w odniesieniu do emisji CO₂ pochodzących z lotów podlegających skutecznemu ustalaniu opłat za emisję gazów cieplarnianych w ramach EU ETS. Obejmują one loty w obrębie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, loty do Szwajcarii oraz loty do Zjednoczonego Królestwa.

Transport morski: żegluga wodna jest uwzględniona w odniesieniu do emisji CO₂, metanu i podtlenku azotu pochodzących z rejsów w obrębie UE.

Inne kategorie źródeł energii zgodnie z wytycznymi IPCC

Procesy przemysłowe i użytkowanie produktów

Rolnictwo

Odpady

Użytkowanie gruntów, zmiana użytkowania gruntów i leśnictwo (LULUCF) (więcej informacji na temat tego sektora można znaleźć w sekcji 5 lit. e)

Gazy:

dwutlenek węgla

(CO₂), metan (CH₄),

podtlenek azotu

(N₂O),

fluorowęglowodory

(HFC), perfluorowane

związki węgla (PFC),

heksafluorek siarki (SF₆),

trójfluorek azotu (NF₃)

c) W jaki sposób Strona wzięła pod uwagę pkt 31 lit. c) i d) decyzji 1/CP.21; (Źródła, pochłaniacze oraz czy jakiegokolwiek kategorie zostały wyłączone)

Ustalony na poziomie krajowym wkład UE dotyczy całej gospodarki i w związku z tym jest zgodny z tym przepisem.

- d) Dodatkowe korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu wynikające z działań przystosowawczych lub planów dywersyfikacji gospodarczej Stron, w tym opis konkretnych projektów, środków i inicjatyw działań przystosowawczych lub planów dywersyfikacji gospodarczej Stron. Nie dotyczy

4 Procesy planowania:

- a) Informacje na temat procesów planowania, które Strona zobowiązała się zrealizować, by przygotować swój ustalony na poziomie krajowym wkład oraz, jeżeli są dostępne, informacje na temat przygotowanych przez Stronę planów wdrażania, w tym, w stosownych przypadkach:
- (i) wewnętrzne rozwiązania instytucjonalne, udział społeczeństwa i zaangażowanie społeczności lokalnych i ludów tubylczych w sposób uwzględniający aspekt płci;
- Treść ustalonego na poziomie krajowym wkładu UE opiera się na dogłębnej ocenie skutków³, jak też na wkładzie zainteresowanych stron uzyskanym dzięki konsultacjom społecznym⁴.
- Ustalony na poziomie krajowym wkład UE jest przygotowywany w kontekście zaangażowania UE na rzecz równości płci i priorytetów przekrojowych, wyrażonych w zobowiązaniach, takich jak: zobowiązanie na rzecz tworzenia i maksymalizowania synergii między społecznym, środowiskowym i gospodarczym wymiarem zrównoważonego rozwoju⁵; uwzględnianie przez państwa członkowskie aspektów praw człowieka i równości płci w ich planach krajowych, strategiach w ramach rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu⁶, europejskiego paktu na rzecz równości płci⁷; poparcie UE dla przyjęcia oengetowskiej Deklaracji praw ludów tubylczych⁸; UE dąży do osiągnięcia zrównoważonego pod względem płci uczestnictwa oraz do zachęcania kobiet i dziewcząt do pełnego, równego, skutecznego i rzeczywistego uczestnictwa i przywództwa na wszystkich

³ Dokument roboczy SWD (2020) 176.

⁴ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation_pl

⁵ Konkluzje Rady z dnia 9 kwietnia 2019 r. pt. „Z myślą o sprawieniu, by do roku 2030 Unia stała się jeszcze bardziej zrównoważona”.

⁶ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12265-2030-Climate-Target-Plan/public-consultation_pl

⁷ Konkluzje Rady z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie europejskiego paktu na rzecz równości płci (2011–2020).

⁸ Konkluzje Rady z dnia 15 maja 2017 r. w sprawie ludów tubylczych.

(ii)

Kwestie kontekstowe, w tym, w stosownych przypadkach, między innymi:

- a) uwarunkowania krajowe, takie jak geografia, klimat, gospodarka, zrównoważony rozwój i eliminacja ubóstwa
- b) najlepsze praktyki i doświadczenie związane z przygotowaniem ustalonego na poziomie krajowym wkładu
- c) inne aspiracje zależne od kontekstu oraz priorytety uznane w momencie przystępowania do porozumienia paryskiego

szczeblach działań i procesów decyzyjnych w dziedzinie klimatu. UE będzie też nadal wspierać rzeczywiste angażowanie młodzieży i dzieci w procesy decyzyjne dotyczące zmiany klimatu, a także w działania edukacyjne i szkoleniowe oraz podnoszące świadomość społeczną w zakresie zmiany klimatu. UE z zadowoleniem przyjmuje uznanie przez Radę Praw Człowieka ONZ i Zgromadzenie Ogólne ONZ, że prawo do czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska jest prawem człowieka, i będzie aktywnie angażować się w dyskusje na rzecz tego prawa oraz promować włączenie społeczne i niedyskryminację. UE docenia wkład obrońców praw człowieka w dziedzinie środowiska, którzy mierzą się z zagrożeniami i atakami na bezprecedensowym poziomie.

Wszystkie akty ustawodawcze UE podlegają konsultacjom społecznym przed ich przyjęciem przez Parlament Europejski i Radę Unii Europejskiej. Mechanizmy zarządzania określono w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu oraz rozporządzeniu (UE) 2021/1119 w sprawie Europejskiego prawa o klimacie. Chodzi m.in. o wzmocniony system zarządzania związany ze zintegrowanym planowaniem, sprawozdawczością i monitorowaniem w dziedzinie polityki klimatyczno-energetycznej, w tym w odniesieniu do celów, polityk, środków i prognoz w zakresie klimatu i energii, wykazy oraz przepisy dotyczące wielopoziomowego udziału społeczeństwa, jak też konsultacje społeczne, które mają zostać przeprowadzone przez państwa członkowskie w ramach przygotowywania zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu w celu realizacji swoich celów polityki do 2030 r. Te akty prawne zawierają klauzule przeglądowe zgodne z pięcioletnim cyklem w celu zwiększenia ambitnych działań w dziedzinie klimatu przewidziane w porozumieniu paryskim.

Ponadto UE wdraża środki wspierające wdrażanie art. 2 ust. 1 lit. c) porozumienia paryskiego, które obejmują m.in. EU ETS lub unijne ramy zrównoważonego finansowania, w tym środki dotyczące polityki rynku finansowego, i kontynuuje prace nad dalszym zapewnieniem spójności przepływów finansowych ze ścieżką rozwoju o niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych, która będzie odporna na zmianę klimatu.

b) Szczegółowe informacje mające zastosowanie do Stron, w tym regionalnych organizacji integracji gospodarczej i ich państw członkowskich, które osiągnęły porozumienie w sprawie wspólnego działania na mocy art. 4 ust. 2 porozumienia paryskiego, w tym do Stron, które zgodziły się działać wspólnie, oraz do warunków odnośnego porozumienia Stron, zgodnie z art. 4 ust. 16–18 porozumienia paryskiego

UE i jej państwa członkowskie niniejszym powiadamiają Sekretariat UNFCCC o zamiarze wspólnego działania na mocy art. 4 ust. 2 porozumienia paryskiego w ramach przepisów określonych w sekcji 3 lit. a) powyżej, w których opisano, w jaki sposób UE i jej państwa członkowskie są odpowiedzialne za osiągnięcie tego ustalonego na poziomie krajowym wkładu.

Odpowiednie redukcje emisji są następujące.

- Na mocy dyrektywy (UE) 2023/959 – unijny system handlu uprawnieniami do emisji: **UE zmniejszy do 2030 r. swoje emisje z sektorów objętych tymi przepisami o 62 % w stosunku do poziomów z 2005 r.**
- Rozporządzenie (UE) 2023/857 ustanawia na 2030 r. unijny cel redukcji emisji gazów cieplarnianych o 40 % w porównaniu z 2005 r. dla sektorów objętych tym rozporządzeniem. **Każde państwo członkowskie UE zmniejszy do 2030 r. swoje emisje w stosunku do poziomów z 2005 r. zgodnie z następującymi wskaźnikami procentowymi: Belgia 47 %, Bułgaria 10 %, Czechy 26 %, Dania 50 %, Niemcy 50 %, Estonia 24 %, Irlandia 42 %, Grecja 22,7 %, Hiszpania 37,7 %, Francja 47,5 %, Chorwacja 16,7 %, Włochy 43,7 %, Cypr 32 %, Łotwa 17 %, Litwa 21 %, Luksemburg 50 %, Węgry 18,7 %, Malta 19 %, Niderlandy 48 %, Austria 48 %, Polska 17,7 %, Portugalia 28,7 %, Rumunia 12,7 %, Słowenia 27 %, Słowacja 22,7 %, Finlandia 50 %, Szwecja 50 %.**
- W rozporządzeniu (UE) 2023/839 (które zmienia rozporządzenie (UE) 2018/841) ustanowiono **wiązący unijny cel pochłaniania netto w sektorze LULUCF**. Zasięg geograficzny celu to obecnie cały obszar objęty gruntami zarządzanymi w Unii. Każde państwo członkowskie ma wiążący cel krajowy na 2030 r. w zakresie zwiększenia pochłaniania gazów cieplarnianych netto, co **łącznie pozwoli osiągnąć wspólny cel UE w zakresie pochłaniania netto wynoszący 310 Mt CO₂**.
- **Ponadto każde państwo członkowskie zobowiązuje się do osiągnięcia sumy emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych netto w latach 2026–2029.**

- **Celem na 2030 r. dla każdego państwa członkowskiego jest zwiększenie pochłaniania netto w porównaniu z danymi z lat 2016–2018 zgłoszonymi w 2032 r. w następujący sposób: Belgia – 320 kt CO₂, Bułgaria – 1163 kt CO₂, Czechy – 827 kt CO₂, Dania – 441 kt CO₂eq, Niemcy – 3751 kt CO₂, Estonia – 434 kt CO₂, Irlandia – 626 kt CO₂, Grecja – 1154 kt CO₂, Hiszpania – 5309 kt CO₂, Francja – 6693 kt CO₂, Chorwacja – 593 kt CO₂, Włochy – 3158 kt CO₂, Cypr – 63 kt CO₂, Łotwa – 639 kt CO₂, Litwa – 661 kt CO₂, Luksemburg – 27 kt CO₂, Węgry – 934 kt CO₂, Malta – 2 kt CO₂, Holandia – 435 kt CO₂, Austria – 879 kt CO₂, Polska – 3278 kt CO₂, Portugalia – 968 kt CO₂, Rumunia – 2380 kt CO₂, Słowenia – 212 kt CO₂, Słowacja – 504 kt CO₂, Finlandia – 2889 kt CO₂, Szwecja – 3955 kt CO₂**

c) Sposób, w jaki Strona, przygotowując swój ustalony na poziomie krajowym wkład, uwzględniła wyniki globalnego przeglądu, zgodnie z art. 4 ust. 9 porozumienia paryskiego;

UE ustali swój cel klimatyczny zgodnie z Europejskim prawem o klimacie. W tym celu, najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od pierwszego globalnego przeglądu, Komisja przedstawi, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy w sprawie ogólnounijnego celu klimatycznego na 2040 r. w oparciu o szczegółową ocenę skutków, zgodnie z art. 4 ust. 3 ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r.

d)	Każda ze Stron, której ustalony na poziomie krajowym wkład na mocy art. 4 porozumienia paryskiego obejmuje działania przystosowawcze lub plany dywersyfikacji gospodarczej prowadzące do dodatkowych korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu zgodnie z art. 4 ust. 7 porozumienia paryskiego, przedstawia informacje dotyczące następującej kwestii:	Nie dotyczy.
(i)	w jaki sposób przy opracowywaniu ustalonego na poziomie krajowym wkładu uwzględniono gospodarcze i społeczne konsekwencje środków reagowania;	
(ii)	Konkretne projekty, środki i działania, które mają zostać wdrożone, by przyczynić się do dodatkowych korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu (m.in. informacje na temat planów dostosowawczych, które także przynoszą dodatkowe korzyści w zakresie łagodzenia zmiany klimatu), które mogą obejmować m.in. kluczowe sektory, takie jak energetyka, zasoby, zasoby wodne, zasoby przybrzeżne, osiedla ludzkie i planowanie przestrzeni miejskiej, rolnictwo i leśnictwo; oraz działania na rzecz dywersyfikacji gospodarczej, które mogą obejmować m.in. sektory, takie jak produkcja i przemysł, energetyka i górnictwo, transport i komunikacja, budownictwo, turystyka, nieruchomości, rolnictwo i rybołówstwo.	
5 Założenia i podejścia metodyczne, w tym założenia i podejścia metodyczne do szacowania i rozliczania antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych oraz, w stosownych przypadkach, pochłaniania:		
a)	Założenia i podejścia metodyczne stosowane do rozliczania antropogenicznych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych zgodnie z ustalonym na poziomie krajowym wkładem Strony, spójnie z decyzją 1/CP.21 pkt 31 oraz wytycznymi w zakresie rozliczania przyjętymi przez CMA;	Obecne podejście UE do rozliczeń jest zgodne z metodami i wspólnymi wskaźnikami ocenianymi przez IPCC (zob. pkt 5 lit. d) poniżej). Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. podejście to będzie zgodne z wytycznymi w zakresie rozliczania dotyczącymi ustalonych na poziomie krajowym wkładów zawartymi w załączniku II do decyzji 4/CMA.1.

b)	Założenia i podejścia metodyczne stosowane do rozliczania wdrażania polityk i środków lub strategii w ustalonym na poziomie krajowym wkładzie;	Nie dotyczy. Ustalony na poziomie krajowym wkład UE to wyrażona w wartościach bezwzględnych redukcja emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce.
c)	W stosownych przypadkach, informacje o tym, w jaki sposób Strona uwzględni istniejące metody i wytyczne na mocy konwencji w celu rozliczenia antropogenicznych emisji i pochłaniania, zgodnie z art. 4 ust. 14 porozumienia paryskiego, stosownie do przypadku;	Zob. pkt 5 lit. d) poniżej.
d)	Metody i wskaźniki IPCC stosowane do szacowania antropogenicznych emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych;	Metody: Wytyczne IPCC 2006. Wskaźniki: Współczynnik globalnego ocieplenia w perspektywie 100 lat zgodnie z piątym sprawozdaniem oceniającym IPCC.
e)	Założenia, metody i podejścia właściwe dla danego sektora, kategorii lub rodzaju działalności zgodne z wytycznymi IPCC, w stosownych przypadkach, w tym, w razie potrzeby: Unijne ramy polityki LULUCF opierają się na wytycznych IPCC, zasadach przejrzystości, dokładności, kompletności, spójności i porównywalności i obowiązujących zasadach rozliczania, w celu ich aktualizacji i polepszenia w latach 2021–2030.	Ramy polityki – od 2026 r. – stosują zgłoszone emisje i pochłanianie netto, przyczyniając się do osiągnięcia celu, jakim jest zwiększenie lądowych pochłaniaczy netto w UE w perspektywie długoterminowej.
(i)	Podejście do kwestii emisji i późniejszego pochłaniania na zarządzanych gruntach dotkniętych zjawiskami katastrofalnymi;	Państwa członkowskie mogą w okresie 2021–2025 korzystać z ustaleń dotyczących zjawisk katastrofalnych na gruntach zalesionych i zarządzanych gruntach leśnych określonych w art. 10 rozporządzenia (UE) 2018/841 (zmienionego rozporządzeniem 2023/839) i w załączniku VI do tego rozporządzenia. Od 2026 r. przepis ten nie ma już zastosowania.
(ii)	Podejście stosowane do rozliczania emisji i pochłaniania z pozyskanych produktów drzewnych;	UE stosuje podejście do produkcji określone w wytycznych IPCC; zob. również art. 9 rozporządzenia (UE) 2018/841 (zmienionego rozporządzeniem 2023/839) i załącznik V do tego rozporządzenia. Zmienione rozporządzenie 2023/839 przewiduje aktywny przegląd innowacyjnych produktów, w których składuje się węgiel.
(iii)	Podejście stosowane w celu zajęcia się skutkami struktury klas wieku drzewostanów;	Do 2025 r. prognozowane poziomy odniesienia dla zarządzanych gruntów leśnych (grunty leśne pozostające gruntami leśnymi) biorą pod uwagę strukturę klas wieku drzewostanów, tak aby uwzględniano zmiany w praktykach zarządzania; zob. również art. 8 rozporządzenia (UE) 2018/841 (zmienionego rozporządzeniem 2023/839) i załącznik IV do tego rozporządzenia. Począwszy od 2026 r. poziomy odniesienia nie są już stosowane.

- f) Inne założenia i podejścia metodyczne stosowane do zrozumienia ustalonego na poziomie krajowym wkładu oraz, w stosownych przypadkach, szacowania odpowiednich emisji i pochłaniania, w tym:
- (i) Sposób konstruowania wskaźników referencyjnych, poziomu(-ów) bazowego(-ych) lub referencyjnego(-ych), w tym, w stosownych przypadkach, poziomów referencyjnych właściwych dla danego sektora, kategorii lub rodzaju działalności, w tym na przykład kluczowych parametrów, założeń, definicji, metod, stosowanych źródeł danych i modeli;

Podejście UE zostało opracowane zgodnie z wytycznymi IPCC z 2006 r. dotyczącymi wykazów gazów cieplarnianych; zgodnie z decyzją 18/CMA.1. Decyzja CMA (5/CMA.3) umożliwia również Stronom dobrowolne korzystanie z udoskonalenia IPCC z 2019 r. Niektóre państwa członkowskie zaczęły stosować udoskonalenie, co znajduje również odzwierciedlenie w unijnym wykazie. Cel ten jest rozliczany w związku z pochłanianiem (emisjami) gazów cieplarnianych netto występującym na terytoriach państw członkowskich w odniesieniu do:

Kategorie LULUCF: emisje i pochłanianie występujące na zgłoszonych kategoriach gruntów leśnych, gruntów uprawnych, użytków zielonych, terenów podmokłych, gruntów zabudowanych, innych gruntów, pozyskanych produktów drzewnych, innych, depozycji atmosferycznej oraz wymywania i spływu azotu, w tym zmiany użytkowania gruntów między tymi kategoriami.

Pule LULUCF: żywa biomasa; ściółka; leżanina; węgiel organiczny w glebach mineralnych; węgiel organiczny w glebach organicznych; pozyskane produkty drzewne.

Gazy LULUCF: CO₂, CH₄, N₂O

(ii) W przypadku Stron o ustalonych na poziomie krajowym wkładach zawierających składniki inne niż gazy cieplarniane – informacje na temat założeń i podejść metodycznych stosowanych w odniesieniu do tych składników, stosownie do przypadku;	Nie dotyczy. Ustalony na poziomie krajowym wkład UE jest bezwzględnym celem redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce.
(iii) W przypadku czynników wpływających na zmianę klimatu uwzględnionych w ustalonych na poziomie krajowym wkładach nieobjętych wytycznymi IPCC – informacje na temat sposobu szacowania tych czynników;	Nie dotyczy. Ustalony na poziomie krajowym wkład UE obejmuje wyłącznie czynniki objęte wytycznymi IPCC (zob. sekcja 3 lit. b).
(iv) W razie potrzeby dalsze informacje techniczne;	Nie dotyczy.

g) Zamiar wykorzystania, w stosownych przypadkach, dobrowolnej współpracy na mocy art. 6 porozumienia paryskiego. Unijny cel redukcji emisji netto o co najmniej 55 % do 2030 r. ma zostać osiągnięty wyłącznie za pomocą środków w UE, bez udziału międzynarodowych jednostek emisji.

Norwegia, Islandia i Liechtenstein uczestniczą w EU ETS od 2008 r., a w 2020 r. weszła w życie umowa łącząca unijne i szwajcarskie systemy handlu uprawnieniami do emisji. UE nadal bada możliwości powiązania EU ETS z innymi solidnymi systemami handlu uprawnieniami do emisji.

UE będzie rozliczać swoją współpracę w ramach EU ETS z tymi i wszystkimi innymi Stronami w sposób spójny z wytycznymi przyjętymi przez CMA1 i wszelkimi dalszymi wytycznymi uzgodnionymi przez CMA.

6 W jakiej mierze, zdaniem Strony, jej ustalony na poziomie krajowym wkład jest sprawiedliwy i ambitny w świetle jej uwarunkowań krajowych:

a) W jakiej mierze, zdaniem Strony, jej ustalony na poziomie krajowym wkład jest sprawiedliwy i ambitny w świetle jej uwarunkowań krajowych;

Ustalony na poziomie krajowym wkład UE jest zarówno ambitny, jak i sprawiedliwy, ponieważ wprowadzi jedną z największych gospodarek na świecie zależnych od paliw kopalnych i uprzemysłowionych na drogę do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. przy jednoczesnym uwzględnieniu sprawiedliwości i solidarności między państwami członkowskimi o różnych uwarunkowaniach krajowych.

Ustalony na poziomie krajowym wkład odzwierciedla unijny cel na 2030 r., który stał się wiążący na mocy Europejskiego prawa o klimacie zobowiązującego również UE do osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. Cel na 2030 r. zostanie osiągnięty wspólnie przez UE, w jak najbardziej opłacalny sposób, za pośrednictwem pakietu legislacyjnego „Gotowi na 55”. Wszystkie państwa członkowskie UE będą uczestniczyć w tych wysiłkach w sposób uwzględniający różne sytuacje wyjściowe państw członkowskich i specyficzne uwarunkowania krajowe oraz potencjał w zakresie redukcji emisji, w tym wyspiarskich państw członkowskich i wysp, a także dotychczasowe wysiłki tych państw.

Europejskie prawo o klimacie tworzy system monitorowania postępów i w razie potrzeby stanowi podstawę prawną do podejmowania dalszych działań. Zapewnia inwestorom i innym podmiotom gospodarczym przewidywalność oraz zapewnia nieodwracalny charakter transformacji w kierunku neutralności klimatycznej.

UE od dawna z powodzeniem realizuje swoją politykę klimatyczną. Całkowite emisje gazów cieplarnianych (z wyłączeniem LULUCF i lotnictwa międzynarodowego) zmniejszyły się o 1939 mln ton ekwiwalentu CO₂ od 1990 r. (czyli 34,3 %), osiągając najniższy poziom w tym okresie w 2020 r. (3708 mln ton ekwiwalentu CO₂). W porównaniu z 1990 r. UE stopniowo oddzielała swój produkt krajowy brutto (PKB) od emisji gazów cieplarnianych, zwiększając PKB o 54 %, przy czym w tym samym okresie emisje spadły o około 34 %.

Aby zapewnić przejście w sprawiedliwy sposób na gospodarkę neutralną dla klimatu, nie pozostawiając nikogo w tyle, UE ustanowiła Społeczny Fundusz Klimatyczny w celu wspierania znajdujących się w trudnej sytuacji gospodarstw domowych, mikroprzedsiębiorstw i użytkowników transportu w radzeniu sobie z wpływem nowego systemu handlu uprawnieniami do emisji na ceny w odniesieniu do budynków i transportu drogowego oraz paliw dla dodatkowych sektorów. Fundusz powinien być wyjątkowo i tymczasowo finansowany bezpośrednio z dochodów z uprawnień z ETS.

W ramach przeglądu EU ETS wzmocniono również finansowany przez ten system fundusz modernizacyjny, aby od 2024 r. mógł on pomóc sprostać znacznym potrzebom inwestycyjnym 13 państw członkowskich o niższych dochodach. Chodzi m.in. o wsparcie inwestycji w magazynowanie energii, wytwarzanie i wykorzystanie odnawialnych źródeł energii oraz modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów, sieci i systemów ciepłowniczych, promując sprawiedliwą transformację w regionach zależnych od węgla.

---

b) Względy sprawiedliwości, w tym refleksja nad równością;

Zgodnie z szóstym sprawozdaniem oceniającym IPCC globalne emisje gazów cieplarnianych muszą do 2030 r. zmniejszyć się o ok. 43 % poniżej poziomów z 2019 r., aby można było ograniczyć ocieplenie do 1,5 °C. Cel UE dotyczący „co najmniej -55 %” jest zgodny z tym poziomem redukcji w oparciu o znaczne redukcje emisji osiągnięte przez UE od roku bazowego 1990.

Najbardziej ambitne scenariusze IPCC (zgodne z 1,5°C bez przekroczenia lub z przekroczeniem w ograniczonym stopniu) są podobne do scenariuszy zawartych w sprawozdaniu specjalnym na temat 1,5°C z 2018 r., w którym określono cel UE dotyczący „co najmniej -55 %”, a także unijny cel neutralności klimatycznej do 2050 r. Osiągnięcie tych celów oznacza, że dekarbonizacja w UE przebiega szybciej niż przewidziane w tych scenariuszach tempo potrzebne dla całego świata. W 2050 r. cel UE, jakim jest osiągnięcie neutralności klimatycznej, wykracza poza zerowy poziom netto CO₂ (jedynie) potrzebny na poziomie globalnym w tym okresie.

Należy również zauważyć, że UE ograniczyła już emisje gazów cieplarnianych do 31 % poniżej poziomu z 1990 r., podczas gdy emisje wzrosły o ponad 50 % na całym świecie. UE znacznie przekroczyła swoje cele na 2020 r., nawet bez uwzględnienia skutków pandemii COVID-19. W tym okresie redukcje emisji w UE i jej państwach członkowskich były większe niż w przypadku każdej innej ważnej gospodarki rozwiniętej lub rozwijającej się.

W przeliczeniu na mieszkańca emisje w UE należą do najniższych spośród największych gospodarek o wysokim dochodzie i są niższe niż w kilku gospodarkach wschodzących.

W szóstym sprawozdaniu oceniającym Międzyrządowego Zespołu ds. Klimatu (IPCC) potwierdzono również, że trwałe zaangażowanie na rzecz działań w dziedzinie klimatu, przyjęte przez UE, jest skuteczne w regionach, w których próbowano je podjąć. Stwierdzono w nim również, że trwała polityka klimatyczna doprowadziła do redukcji kosztów technologii niskoemisyjnych i wieloletnich redukcji emisji (nawet mierząc

		w oparciu o zużycie) i nie znaleziono dowodów na to, by w przypadku stosowania dobrze zarządzanej polityki ustalania opłat za emisję gazów cieplarnianych dochodziło do znacznej ucieczki emisji.
c)	W jaki sposób Strona uwzględniła art. 4 ust. 3 porozumienia paryskiego.	Ten ustalony na poziomie krajowym wkład zwiększa ambitne cele w stosunku do początkowego ustalonego na poziomie krajowym wkładu w tych samych ramach czasowych. Zob. 6a
d)	W jaki sposób Strona uwzględniła art. 4 ust. 4 porozumienia paryskiego.	UE przestrzega tego przepisu, przyjmując wyrażony w wartościach bezwzględnych cel obejmujący całą gospodarkę
e)	W jaki sposób Strona uwzględniła art. 4 ust. 6 porozumienia paryskiego.	Nie ma zastosowania do UE

7 W jaki sposób ustalony na poziomie krajowym wkład przyczynia się do osiągnięcia celu konwencji określonego w jej art. 2:

a)	W jaki sposób ustalony na poziomie krajowym wkład przyczynia się do osiągnięcia celu konwencji określonego w jej art. 2;	Zdaniem UE jej ustalony na poziomie krajowym wkład jest zgodny z celem UNFCCC i długoterminowym celem porozumienia paryskiego UNFCCC, jak wyjaśniono w pkt 6a i 6b.
b)	W jaki sposób ustalony na poziomie krajowym wkład przyczynia się do realizacji art. 2 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 1 porozumienia paryskiego.	